

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΕ

Το ποίημα έχασα στους λαβυρίνθους του διαδικτύου
Καθώς τα βήματα με σπρώχνανε
σε δρόμους ανοχύρωτους
Δίκτυα και δικτυωτά.

Τώρα ποιός ξέρει που περιπλανάται
Γυμνό κι αχτένιστο ανάμεσα
Σ' αστέρια κι αστεροειδείς
Πλανήτες κι απλανείς.

Δικτυωμένο κι αλυσοδεμένο απο ακτίνες
Χι, ρο, υπεριώδεις και υπέρυθρες
Κι εγώ για δεύτερη φορά
σας έχασα καλοί μου φίλοι
Γιατί το ποίημα που χάθηκε
Προοριζόταν για μνημόσυνο.

Για δεύτερη φορά σας έχασα
Η μήπως και κρυφήκατε στις ίνες μου
Εχοντας σύμμαχο τον υπολογιστή.

Θα προσπαθήσω όσο μπορώ
Αυτό το ποίημα που χάθηκε
Εανά να ζωντανέψω απο μνήμης.
Θάνατι σαν να ζωντάνεψα όσα ζήσαμε
και κρύβονται στις ίνες μου.

Ήταν για εσας μνημόσυνο.
Θυμότανε στιγμές ανεπανάληπτες
Που εγώ για δεύτερη φορά τις έχασα.
Και που πλανώνται τώρα στις ιστοσελίδες.

Άς ήταν να γινόταν να το ζωντανέψω
Το ποίημα που χάθηκε στους λαβυρίνθους
Του Είναι και του Τίποτα.
Θάταν σαν να ζωντάνευα κι εσάς, Καλοί μου φίλοι.